

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209476
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118209476.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. I., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Trnava, J. Bottu 4, dieťa rodičov - matky: MUDr. S. I., nar. XX.X.XXXX, adresa U., F. X a otca: H. I., nar. X.X.XXXX, adresa U., T. X, zastúpený advokátkou: JUDr. Viera Caková, so sídlom Trnava, Rázusova 6, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 31P/69/2018-97 zo dňa 12.4.2019, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil výživné otca na maloletú G. s účinnosťou od 26.11.2018 na sumu 100,-Eur mesačne s tým, že otec je povinný výživné platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky; výrokom II. povolil otcovi zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 26.11.2018 do 31.3.2019 v sume 302,83 Eur v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným s tým, že neuhradením ktorejkoľvek splátky riadne a včas sa stane zročným celý dlh; výrokom III. zmenil rozhodnutie Okresného súdu Trnava č. k. 14P/96/2016-96 zo dňa 7.11.2017 v časti bežného výživného a napokon výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, ako aj ust. § 2 ods. 1 zák. č. 161/2015 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a ust. § 217 ods. 1 a § 232 ods. 2 až 4 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného (ktorá sa návrhom domáhala výživného až vo výške 200,- Eur mesačne) je z časti dôvodný, pričom uviedol, že nepovažoval za hospodárne vykonávať v konaní ďalšie dokazovanie zabezpečením otcom dosiaľ nepredložených častí výpisov z jeho účtu označeného matkou, či inými dôkazmi, keď má za to, že skutkový stav preukázaný už vykonaným dokazovaním bol zistený v dostatočnom rozsahu na posúdenie potreby a možnosti aktuálneho zvýšenia vyživovacej povinnosti otca a jej rozsahu. Predchádzajúce rozhodnutie o výživnom bolo vyhlásené a súčasne právoplatné dňom 7.11.2017, pričom súd v konaní o zvýšení výživného skúma len zmenu majetkových pomerov, ktorá nastala od predchádzajúceho rozhodnutia, preto výpisy z účtu otca za obdobie predchádzajúce tomuto dátumu, nemajú pre rozhodnutie súdu relevanciu, tiež vzhľadom na prebiehajúce konanie o vyporiadanie BSM, ktorého súčasťou by prípadné peňažné prostriedky boli a ktorého vyporiadanie je nevyhnutné vykonať samostatným rozhodnutím. Súd tiež nevykonal dokazovanie výsluchom svedka Q. k otázke príjmov otca za trvania manželstva, nakoľko príjmy otca za obdobie trvania manželstva nemajú vplyv na posúdenie

veci, keďže pre posúdenie majetkových príjmov otca má význam aktuálna príjmová a majetková situácia. Súd nepripájal spis sp. zn. 20C/16/2018, v ktorom konaní rodičia maloletej uplatňujú vyporiadanie celého majetku v BSM, vrátane nehnuteľností, úverov, úspor a automobilov, pretože preukazovanie skutočností, ktoré chcela matka týmto spisom preukazovať, t. j. nakladanie s prostriedkami na účte otca v rokoch pred rozvodom, nie je pre súd v tomto konaní relevantné. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia o výživnom, ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa podstatne zmenili a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 14P/96/2016-96 zo dňa 7.11.2017 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov (zvýšenie príjmu matky a príjem otca, ktorý bol vo výkone trestu), ako aj na strane maloletej (nástup do 1. ročníka základnej školy) odôvodňujúcej potrebu zvýšenia vyživovacej povinnosti otca. Maloletá v čase posledného rozhodnutia navštevovala materskú školu, pričom nástup na základnú školu sám osebe znamená zvýšené výdavky na školské pomôcky, učebnice. Súd považoval za celkovo odôvodnené výdavky maloletej v sume 336,- Eur mesačne (strava 60,- Eur, bývanie 80,- Eur, oblečenie 50,- Eur, stravné v šk. jedálni 24,- Eur, školské pomôcky 20,- Eur, hygiena 10,- Eur, družina 12,- Eur, turistický krúžok 10,- Eur, škola korčuľovania 20,- Eur, výtvarný krúžok 10,- Eur, jazyková škola 40,- Eur). Vzhľadom na tieto výdavky maloletej mal za to, že je potrebné, aby sa otec na výžive maloletej podieľal vo vyššej miere ako doposiaľ v sume 28,08 Eur. Na strane matky súd zistil, že táto mala za obdobie 1/2018 až 12/2018 priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania vo výške 350,73 Eur, okrem toho poberala od zamestnávateľa náhrady za máj až december 2018 vo výške 5.045,- Eur a za mesiace január až apríl 2018 príplatky v sume 5.546,- Eur, vzhľadom na čo tak celkový priemerný mesačný príjem matky za uvedené obdobie bol 1.233,- Eur mesačne, čo predstavuje zvýšenie príjmu od predchádzajúceho obdobia o cca 900,- Eur. Matka žije v domácnosti s maloletou v rodinnom dome, ktorý je v BSM rodičov. Okrem tejto nehnuteľnosti majú rodičia i ďalšiu nehnuteľnosť na Y. ulici, v ktorej býva bez úhrady nájomného pán Q., kamarát matky. Matka okrem maloletej inú vyživovaciu povinnosť nemá. Spláca hypotekárne úvery na nehnuteľnosti čerpané ešte počas manželstva, pričom s úhradou jej pomáha jej matka. Súd matke odporučil, aby nehnuteľnosť, ktorú neužíva prenajala, s čím bez výhrad súhlasil aj otec maloletej, avšak matka sa vyjadrila, že p. Q. z nehnuteľnosti nevyhodí, ani od neho nebude pýtať peniaze. Na základe toho, nakoľko matka by mohla peňažné prostriedky získateľné z možného prenájmu nehnuteľnosti použiť aj na úhradu potrieb maloletej, súd ustálil, že matka, ktorá je voči maloletej rovnako osobou povinnou vyživovacou povinnosťou, sa takto v zmysle § 75 ods. 1 ZR, vzdáva príjmu, ktorý by mohla použiť v prospech maloletej, a to cca v sume 700,- Eur mesačne. Obe nehnuteľnosti patriace do BSM rodičov aktuálne užíva matka, otec sa na ich užívaní nijako nepodieľa, pričom opakovane vyvíjal kroky smerujúce k využitiu nehnuteľnosti na Y. ulici za účelom zabezpečenia príjmu z nej formou prenájmu, avšak na strane matky nedošlo k reálnej snahe o realizáciu prenájmu, či iného finančného využitia nehnuteľnosti. Na strane otca súd zistil, že od posledného rozhodnutia došlo k zmene jeho pomerov v tom, že bol v marci 2018 prepustený z výkonu trestu, následne pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti v spoločnosti K. Z. G., s. r. o., založenej ešte počas manželstva, kde je jediným spoločníkom a konateľom. Otec je v tejto spoločnosti zamestnaný s čistým príjmom vo výške do 500,- Eur mesačne. Podľa daňového priznania za rok 2018 hospodárila spoločnosť v roku 2018 so stratou 1.500,- Eur, keď výnosy z hospodárskej činnosti boli cca 21.000,- Eur a náklady 22.550,- Eur, pričom len na hrubú mzdu otca bola z výnosov vynaložená suma vyše 6.000,- Eur. Otec žije v spoločnej domácnosti v trojizbovom byte s jeho matkou, ktorej na bývanie aktuálne neprispieva. Okrem nehnuteľností v BSM iné nevlastní, nedisponuje hnutelnými vecami väčšej hodnoty. Má rovnako ako v čase prechádzajúceho rozhodnutia tri vyživovacie povinnosti, pričom na maloletých synov prispieva sumou vo výške po 99,58 Eur mesačne. Má zdravotné problémy, je dlhodobo liečený u nefrológa, s čím sú spojené výdavky v sume cca 17,- Eur mesačne. Súd na podnet matky skúmal majetkové pomery otca na účtoch, pričom z výpisu z účtu otca v G. G., a.s. zistil, že ku dňu 19.2.2018 bol stav na účte -22,38 Eur, pričom za obdobie od júla 2017 boli na účte len debetné obraty, okrem vkladu 30,- Eur na vyrovnanie nedoplatku za vedenie účtu. Účet v C. H., a. s. patrí otcovej matke a jeho stav bol ku dňu 26.11.2018 v sume 204,66 Eur. Súd teda nezistil, že by otec disponoval matkou udávanými vysokými úsporami, ktorej skutočnosti nenasvedčuje ani to, že otec býva u svojej matky, ktorej na bývanie neprispieva, resp. občasne sumou do 100,- Eur mesačne, či nákupmi a výživné na maloleté deti je zaňho hradené pravidelne jeho matkou. Súd nemal z vykonaného dokazovania preukázané, že by životná úroveň otca bola vyššia ako životná úroveň matky, prípadne že by pomery otca umožňovali priznanie výživného v sume vyššej ako otcom navrhnutých 100,- Eur. Otec platí rovnaké výživné i na svojich, od maloletej o sedem rokov starších synov z predchádzajúceho manželstva. Súd tiež z prístupu otca nemal dojem, že by nemal záujem postarať sa o svoje deti, alebo by sa chcel plneniu vyživovacej povinnosti voči ktorémukoľvek z detí vyhýbať. Spoločne

tak spolu s výživným pre maloletú, bude zaviazaný platiť na výživu všetkých svojich maloletých detí sumou 300,- Eur mesačne, čo pri judikatúrnej ustálenom pravidle, že výživné má predstavovať 20-25% čistého príjmu povinného rodiča znamená, že otcovi bude reálne nastavené výživné na úrovni jeho potencionálneho príjmu 1.200,- až 1.500,- Eur mesačne v čistom. Vzhľadom na to súd ustálil, že nie je priestor na určenie výživného otcovi na matkou žiadanú sumu 200,- Eur. Súd mal pritom za to, že je v možnostiach matky zabezpečiť úhradu nákladov maloletej, ktoré nebudú pokryté výživným otca na ňu poukazujúc i na skutočnosť, že matka sa svojím konaním dobrovoľne vzdáva príjmu, ktorý by mohla na úhradu týchto nákladov použiť. Určené výživné v sume 100,- Eur mesačne pritom súd považuje za primerané k odôvodneným potrebám maloletej, s prihliadnutím na jej vek, záujmy a zdravotný stav, vzhľadom k príjmu jej matky a jeho významné zvýšenie od predchádzajúceho rozhodnutia (o cca 70,- Eur), neexistenciu iných vyživovacích povinností na strane matky, ako aj vzdanie sa potencionálneho príjmu z prenájmu nehnuteľnosti, vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na to, že otec má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

4. Pretože súd výživné zvýšil späť od podania návrhu matkou, t. j. od 26.11.2018, vyčíslil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 26.11.2018 do 31.3.2019 v sume 302,83 Eur, ktorý otcovi povolil splácať v splátkach po 20,- Eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Zároveň vo výroku III. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 14P/96/2016-96 zo dňa 7.11.2017 v časti bežného výživného na maloletú.

5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletej, pričom žiadala, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako odvolacie dôvody uviedla tie, ktoré vyplývajú z ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci; súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Matka uviedla, že s odôvodnením rozhodnutia sa nestotožňuje, závery súdu považuje za tendenčné, o ktorých existujú dôvodné pochybnosti a má za to, že súd sa nevysporiadal so samotným skutkovým a právnym stavom, nakoľko nepripustil matkou navrhované relevantné dôkazy. Podľa matky neboli možnosti a schopnosti otca súdom správne vyhodnotené a najmä riadne preskúmané. Súd sa zaoberal len hlbším preukazovaním schopností a možností matky, pričom opomenul schopnosti a možnosti otca, ktoré považoval za dostatočne preukázané len jeho slovným vyjadrením, alebo listinnými dôkazmi, o ktorých vierohodnosti sú zjavné pochybnosti. Súd sa nezaoberal primeraným spôsobom vyhodnocovaním všetkých relevantných aspektov na určenie výšky výživného, a to aj na strane otca, pričom sa neadekvátne vysporiadal s námietkami matky a ňou navrhovanými dôkazmi. Aj procesný opatrovník pritom považoval zvýšenie výživného v záujme maloletej, pričom ho odporúčal zvýšiť primerane zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, ako aj majetkovými príjmami oboch rodičov a s rovnakou náležitosťou u každého z nich jednotlivo, čo však súd neurobil. Matka namietala výšku jej príjmu ustálenú súdom na sumu 1.233,- Eur, pretože tento príjem je kolísavý v závislosti na odmeny a rôzne príplatky ako cestovné a stravné, ktoré však tvoria fakultatívnu časť mzdy a nie je možné ich považovať za pravidelný mesačný príjem. Obligatórna výška príjmu, ktorá je pravidelná, je vo výške 350,73 Eur. Iné príjmy matka nemá, pričom vzhľadom na osobnú starostlivosť o maloletú nemá možnosť si svoj príjem zvyšovať. Súd veľmi podrobne skúmal a hodnotil príjem matky, ako aj jej majetkové pomery a schopnosti, pričom takéto dokazovanie u otca maloletej nevykonal. Otec deklaroval príjem vo výške 425,- Eur ako čistú mzdu, ktorú si určil sám ako podnikateľ, keď je jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti K. Z. G., s. r. o. Podľa daňového priznania otca za rok 2018 tvoril obrat jeho spoločnosti 21.049,- Eur za rok, pričom tento obrat je len od mája 2018 do decembra 2018. Z toho vyplýva, že mesačný príjem otca tvoril priemerne 2.631,- Eur. Ako jediný konateľ a spoločník mal tú právomoc stanoviť si aj vyššiu mesačnú mzdu. Stanovenie mzdy je na svojvôli každého podnikateľa, nakoľko obrat spoločnosti sa rovná vlastnému osobnému zisku a majetok konateľa a jediného vlastníka spoločnosti. To, že si otec nastavil neprimerane nízku mzdu je zavádzajúce. Otec sa teda dobrovoľne vzdal majetkového prospechu, pričom sám má podľa jeho obratu možnosť dosiahnutia vyššej mzdy. Takto vykázany obrat

jeho vlastnej spoločnosti predstavuje jeho zárobok, a to, ako s tým naloží, je na jeho vlastnom uvážení, nakoľko sa jedná o jeho peniaze. Práve na túto skutočnosť mal súd prihliadnuť aj u otca, nielen u matky, u ktorej bral na zreteľ skutočnosť, že matka sa dobrovoľne vzdala príjmu tým, že neumožnila prenájom nehnuteľností. Otec sa tiež dobrovoľne vzdal príjmu, ktorý by mohol byť použitý na úhradu nákladov maloletej, a teda na jej výživné. Obraty spoločnosti sú pritom pomerne vysoké. Otec teda má možnosť faktického dosiahnutia vyšších príjmov. Matka sa tiež nestotožňuje s tvrdením súdu, že otec nevlastní sám žiadnu nehnuteľnosť, čím súd odôvodňuje nižšie pomery na strane otca, ktorý musí bývať so svojou matkou, ktorej nehradí ani nájomné, či inak finančne neprispieva. Otec rovnako ako aj matka sú spoluvlastníkmi dvoch nehnuteľností v réžii podielového spoluvlastníctva v rovnakej veľkosti spoluvlastníckych podielov. Práve spoluvlastníctvo oboch rodičov na nehnuteľnostiach možno hodnotiť ako ich rovnaké majetkové pomery. Preto je nesprávny záver súdu o nižších majetkových pomeroch otca, ktoré podľa neho neodôvodňujú vyššiu sumu výživného ako 100,- Eur mesačne. Zdravotné problémy otca, prezentované na pojednávaní, žiadnym spôsobom neobmedzujú jeho schopnosti a možnosti dosahovania vyšších príjmov, nakoľko je podnikateľ a nevykonáva fyzicky ani psychicky namáhavú prácu, ktorá by bezprostredne kolidovala s jeho povolaním a limitovala jeho možnosti dosahovania vyšších príjmov a zvyšovania vlastných majetkových pomerov.

8. Ďalej v odvolaní matka poukazovala na to, že účet otca vedený v G. G. bol zrušený dňa 19.2.2018, pričom podľa výpisu z tohto účtu za obdobie 6.8.2011 do 19.2.2018 bol celkový vklad naň vo výške 430.021,- Eur a výber bol vo výške 430.369,59 Eur. Nakoľko súd v rámci matkou navrhovaného dokazovania nepovažoval za hospodárne vykonať zabezpečenie doposiaľ nepredložených výpisov účtu, nie je známe, akým spôsobom a kým bola tak vysoká suma z účtu postupne, či celkovo použitá. Práve táto skutočnosť by preukazovala kde sa v súčasnosti nachádzajú finančné prostriedky z účtu, alebo ako tieto finančné prostriedky boli spotrebované, nakoľko nie je možné vylúčiť, že tieto prostriedky stále v súčasnosti tvoria majetok otca, a teda ich možno pokladať za majetkový pomer v zmysle určovania rozsahu výživného. Ide pritom o veľmi vysoký finančný obnos, pri ktorom sa javí celkom za iracionálne, aby sa tento do súčasnosti nejakým nevysvetliteľným spôsobom stratil, resp. zmizol. Matka predpokladá, že otec tento obnos úmyselne zatajuje, prípadne mohol byť otcom zužitkovaný spôsobom, ktorý by iba zväčšil objem majetkového prospechu otca v aktuálnom stave. S týmito relevantnými skutočnosťami sa súd nevysporiadal, pričom ich možno považovať za relevantné pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca. Predložený výpis z účtu otca v G. G. nemožno považovať za vierohodný, nakoľko obsahuje len inkasné platby a trvalé príkazy, teda sumy, ktoré z účtu otca odchádzali, nie však sumy, ktoré boli na účet vložené. I keď preukazovanie účtu za obdobie predchádzajúce novembri 2017 považuje súd za irelevantné, a z tohto dôvodu nevyhovel návrhu matky na zabezpečenie dôkazu, matka má za to, že práve kompletným výpisom z účtu (obsahujúcim príjmy a výdavky) možno jasne preukázať spotrebovanie tak vysokej sumy na účte, ako aj odstrániť podozrenie, že tieto sumy tvoria súčasť jeho aktuálneho majetku. Súd teda nevykonal dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd tiež žiadnym spôsobom nezisťoval, či otec nemá v súčasnosti časť týchto finančných prostriedkov na inom účte, resp. zainvestované inou formou, zväčšujúcou objem jeho majetku. Súd sa nevysporiadal ani s aktuálnym stavom finančného majetku otca v novembri 2018, teda v čase podania návrhu matkou, napr. zisťovaním aktuálneho výpisu z účtu otca a zabezpečením výpisu z neho. Súd ani len nezisťoval, či otec mal vedený v danom čase nejaký účet a aký je jeho stav. Táto skutočnosť je však vysoko relevantná pre rozhodnutie vo veci.

9. Matka tiež poukazovala na to, že otec nemá záujem o maloletú dcéru, od rozvodu sa nedomáhal styku s ňou, na starostlivosti a jej výchove sa nepodieľal žiadnym iným spôsobom, ako len pravidelným uhrádzaním výživného. Matka preto považuje vystupovanie otca na pojednávaní, vrátane prezentácie jeho možností a schopností za účelové, s cieľom vyhnúť sa povinnosti platiť výživné v miere primeranej jeho skutočným príjmom. Súd namiesto toho, aby sa riadne vysporiadal s majetkovými pomermi na strane otca, zohľadňuje len dobrovoľné vzdanie sa majetkovej výhody matkou, neumožnením prenájmu jednej z nehnuteľností. Súd si však tieto skutočnosti riadne nepreveril, nakoľko matka sa vyjadrila, že je pripravená rokovať o prenájme izby v dome na Y. ulici a žiada o zaslanie nájomnej zmluvy s údajným nájomcom na preštudovanie. Nie je jej zrejme, na základe čoho súd dospel k záveru, že sa bráni prenájmu tejto nehnuteľnosti a jeho záver o dobrovoľnom vzdaní sa príjmu je nedôvodný. Nesprávne sú teda závery súdu, že životná úroveň otca je nižšia ako životná úroveň matky a že záujem o maloletú je skutočný. Určený rozsah výživného otcovi nezodpovedá jeho reálnej životnej úrovni, ktorá je vyššia a teda odôvodňuje vyššie výživné ako určil súd. Preto matka trvá na svojom pôvodnom návrhu na určenie výživného vo výške 200,- Eur mesačne.

10. Procesný opatrovník maloletej odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že stanovená výška zvýšeného výživného pre maloletú sa mu javí pomerne nízka, preto odporúča napadnutý rozsudok zmeniť a otcovi dieťaťa zvýšiť vyživovaciu povinnosť s ohľadom na vek a odôvodnené potreby maloletej, predovšetkým však vzhľadom na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca.

11. Otec maloletej odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa s ním nestotožňuje a nakoľko sa jeho zdravotný stav rapídne zhoršil, žiada o zníženie vyživovacej povinnosti, resp. ponechanie vyživovacej povinnosti na maloletú vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, a preto súhlasí s vrátením vecí na súd prvej inštancie ako navrhuje matka v odvolaní. Uviedol, že momentálne žije v spoločnej domácnosti s jeho matkou, ktorej nielenže nedokáže prispievať na stravu a ďalšie výdavky spojené s bývaním, ale ešte ona sa snaží mu prispievať na výživné na jeho deti. Napriek tomu, že je v rámci BSM spoluvlastníkom 2 nehnuteľností a vlastníkom ďalších hnutel'ných vecí, z ktorých prevažnú väčšinu nadobudol pred manželstvom, momentálne nemá ani kľúče od nehnuteľností a matka mu dosiaľ nevydala ani jednu hnutel'nú vec i napriek jeho požiadavke. Matka sa dobrovoľne vzdáva príjmu z prenájmu nehnuteľnosti, nakoľko dostala hotový návrh, ale vzhľadom k jej omeškaniu a tomu, že nechce sprístupniť nehnuteľnosť, záujemca si našiel iný nájom. Majetkové pomery otca maloletej boli súdom dostatočne preskúmané. Pomery otca sa zmenili a zhoršili v období mesiacov apríl, máj. Otec bol 27.3.2019 uznaný za dočasne práceneschopného, predpokladalo sa, že stav sa mu aspoň čiastočne zlepšil, no nestalo sa a zdravotný stav sa mu momentálne i napriek medikamentózne liečbe zhoršuje. Trpí na diagnózu zlyhávania obličiek. Súd riadne nepreskúmal iba majetkové príjmy na strane matky, nakoľko matka na súd predložila neúplné doklady týkajúce sa jej príjmu iba od zamestnávateľa z X. J. S. K., s. r. o. R.. Matka však okrem toho pracuje na dohodu už od 4.10.2018 na K. Y. H., X. C. a X. J. v I. C. H.. Otec predložil daňové priznanie za rok 2018 za spoločnosť K. Z. G., s. r. o., v ktorej je konateľom a od 1.5.2018 aj jej zamestnancom na trvalý pracovný pomer. Na základe tohto priznania je súčet výnosov hospodárskej a finančnej činnosti v sume 21.080,16 Eur, čo matka maloletej nesprávne nazvala slovom obrat. Pre výnosy je definícia obrat iba pre účely registrácie platcovstva DPH. Súčet nákladov na hospodársku a finančnú činnosť je potom v sume 22.550,10 Eur, teda výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením je v sume -1.469,94 Eur. V daňovom priznaní je teda ako výsledok hospodárenia uvedená strata - 1.469,94 eur. Matka teda vo svojom vyjadrení k daňovému priznaniu prezentuje neznalosť ekonomických predpisov. Otec začal spoločnosť rozbiehať znova v máji 2018, od 1.5.2018 je aj jej zamestnancom a bol povinný si podľa nariadenia vlády SR č. 278/2017 Z. z. stanoviť mzdu vo výške 480,- Eur. Následne i napriek tomu, že spoločnosť vykázala stratu, bol povinný si v zmysle nariadenia vlády SR č. 300/2018 Z. z. stanoviť na rok 2019 mzdu vo výške 520,- Eur mesačne. Súd dospel k správnym zisteniam, že otec okrem nehnuteľností v BSM iné nevlasťní. Matka tieto nehnuteľnosti od septembra 2016 sama užíva a užíva tiež všetky hnutel'né veci patriace do BSM, ako aj veci, ktoré otec vlastnil ešte pred uzavretím manželstva. Tiež bez vedomia otca sama disponuje tromi motorovými vozidlami. Názor matky, že majetkové pomery otca sú v rovnakom pomere je chybný, pretože matka otcovi nevydala ani jednu hnutel'nú vec, iba na písomnú žiadosť jeho advokátky mu zbalila časť oblečenia do igelitového vreca a vyhodila na schody nehnuteľnosti, ktorá je v BSM. Otec sa na pojednávaníach o svojom zdravotnom stave nevyjadroval až do takej miery, v akom zlom zdravotnom stave sa nachádza. Matka napriek tomu, že je dermatologička, veľmi dobre o ochorení otca maloletej vie. Predmet činnosti spoločnosti otca si vyžaduje manuálnu prácu, a nakoľko je sám konateľom spoločnosti, aj veľkú psychickú záťaž. Matka sa neustále zaoberá tým, kde sú peniaze, ktoré boli vykázané na osobnom účte otca za obdobie od 6.1.2011 do 19.2.2018, a to vklady spolu v sume 430.021,66 Eur a výbery v sume 430.369,59 Eur. Suma vkladov sa skladala iba z finančných prostriedkov otca a z finančných prostriedkov jeho matky, ktoré mu darovala a tie sú uvedené aj v návrhu na vyporiadanie BSM v konaní pod sp. zn. 20C/16/2018 a ďalej z finančných prostriedkov, ktoré mu matka požičala vkladom na účet, alebo v hotovosti, v prípade neschopnosti splácať trvalé platby v čase trvania manželstva. Obdobie rokov 2011-2017 je pre toto rozhodnutie irelevantné a dokazovanie nadbytočné. Pokiaľ ide o výbery z účtu, za obdobie od jeho nástupu na hospitalizáciu v apríli 2016 sa z účtu financovalo: splátky hypotéky nehnuteľnosť F., splátka spotrebného úveru nehnuteľnosť F., prevod hotovosti na kúpu nehnuteľnosť Y., výbery z účtu a splátky hypotéky Y., akontácia a úhrady mesačných splátok AUDI A5, VW Passat, VW Caddy, AUDI A3, úhrady za prax v nemocnici v U. na základe zmlúv, mesačné platby plyn, elektrina apod., pohonné látky do 4 motorových vozidiel, poisťky nehnuteľností, motorových vozidiel, STK motorových vozidiel, opravy motorových vozidiel a ostatné

opravy a údržby, platby mobilným operátorom, platby ostatných položiek za ostatné bežné náklady na domácnosť, platenie upratovačiek, kultúra, nákupy Bratislava, minimálne 1x za týždeň v Parndorfe, platby za víkendové pobyty vo Vysokých Tatrách, Nízkych Tatrách, každý druhý víkend v Prahe a vo Viedni, v Košiciach, na Sliači, atď., priebežné financovanie podnikania matky navrhovateľky, platby za nákup nábytku, dvier, zabezpečovacieho systému a ostatného vybavenia nábytkom a drobnými doplnkami potrebnými po nasťahovaní do domu na F. ul., nákup elektrospotrebičov, nakoľko tie, čo mal otec maloletej pred manželstvom v hodnote asi 10. tisíc Eur, dala matka bez vedomia otca svojej matke do H., nákup kníh, časopisov a hodnotných obrazov, platby a výbery z účtu na platenie za úpravu pozemku pri dome F. ul., nákup čističky, financovanie studne, vybudovanie terasy, záhradný domček, kvety a stromčeky atď., výbery z účtu na stravu za 57 mesiacov cca 1.700 dní, prevažne v reštauračných zariadeniach, nakoľko sa chceli matka maloletej a jej matka hrať na veľké dámy, chodili sa naobedovať do Bratislavy a 2-3krát mesačne išli na obed do Viedne, návštevy cukrárne vo Viedni, nákup drogérie, drahej kozmetiky, nákup oblečenia, obuvi, kabeliek, množstvo drahej bižutérie, nákup drahých darčiekov pri každej príležitosti pre matku maloletej a jej otca, výbery vo vysokých sumách na renováciu interiéru a exteriéru domu v H., dovolenky spojené s veľkými nákupmi Dubai, Vysoké Tatry, Rakúsko, Taliansko, nákup zariadenia a výbavy pri narodení maloletej a pôrod na súkromnej klinike v Bratislave. Pokiaľ ide o vyjadrenie matky ku stretávaniu sa s maloletou, otec poukázal na to, že problémom je matkina matka. Nechápe vyjadrenie matky, že sa mal súd vysporiadať s celým majetkom otca, keď celý majetok ktorý vlastnil pred manželstvom a ktorý bol nadobudnutý v rámci BSM užíva a disponuje ním matka. Na záver otec uviedol, že u neho stali veľmi závažné nové skutočnosti, ktoré majú vplyv na určenie výšky výživného pre maloletú. Matka maloletej má od 4.10.2018 aj ďalšieho zamestnávateľa, ktorého na pojednávaniach neuviedla. Otec z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu - zlyhávanie obličiek je od 27.3.2019 práceneschopný a jeho jediný príjem podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava je vo výške 8,82 Eur za deň. Práceneschopnosť otca bude dlhodobá, nie je schopný prispievať na výživu maloletej sumou 100,- Eur mesačne. V prípade, ak odvolací súd nevyhovie návrhu matky a vec nevráti súdu prvej inštancie, otec na základe nových skutočností navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že od 1.6.2019 určí vyživovaciu povinnosť otca na maloletú v sume vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa a vo zvyšku rozsudok potvrdí s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. K podanému vyjadreniu otec predložil potvrdenie o svojej práceneschopnosti od 27.3.2019, z ktorého nie je zrejماً diagnóza.

12. Matka maloletej podala k vyjadreniu otca k jej odvolaniu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že jeho vyjadrenie považuje za účelové a zavádzajúce, pričom otec žiadnym spôsobom nespochybňuje skutočnosti tvrdené matkou v odvolaní, naopak fabulatívnym spôsobom sa domáha zníženia výživného, pričom opomína záujem maloletej. Otec neustále poukazuje na majetkové pomery, ktoré neboli dosiaľ dostatočne preukázané a existujú dôvodné pochybnosti o skutočných majetkových pomeroch otca. Matka má naďalej za to, že súd sa riadne nevysporiadal s možnosťami a schopnosťami otca, ako aj majetkovými pomermi na jeho strane. Vyjadrenie otca o jeho zhoršenom zdravotnom stave matka považuje za fabulatívne, nakoľko na pojednávaní dňa 12.4.2019, teda v čase PN, otec nejavil žiadne známky ochorenia, pričom z lekárskeho hľadiska pri tejto diagnóze aj pri stabilnom stave by otec nejaké problémy musel mať, resp. ich pociťovať. Dokonca priamo na pojednávaní deklaroval, že sa cíti dobre, že jeho zdravotný stav je dobrý. Takáto diagnóza sa prejavuje postupnými degeneratívnymi prejavmi, postupným regresom. Tieto skutočnosti ohľadom jeho zdravotného stavu neuvádzal a ani nepreukazoval v zmysle obmedzenia jeho schopností a možností relevantných pre stanovenie výšky výživného. Poukázal na ne až v odvolacom konaní, čo je účelové. Otec nepredložil do spisu lekársku správu, ktorou by preukázal svoje tvrdenia o akútnom zlyhávaní obličiek, pričom je priam až nevysvetliteľné z medicínskeho hľadiska, že dokázal nejakým spôsobom generovať obrat vo svojej spoločnosti v závislosti na jeho zlý zdravotný stav. Problémy s obličkami sú u otca už dlhodobého charakteru, pričom otec s týmito problémami podnikal a generoval zisk aj v roku 2018. Ak by došlo k zlyhaniu obličiek v takom rozsahu ako uvádza, bola by mu v súčasnosti nariadená suspenziárna liečba namiesto len čisto medikamentóznej, čo otec nepreukazuje. Dokonca by mu takéto ťažkosti obmedzovali možnosť aktívne sa zúčastniť na pojednávaní. Vzhľadom na zachovanie objektivity ohľadom zdravotného stavu otca, mal by byť posúdený odborníkom z odboru zdravotníctva, resp. znalcom v tomto odbore. Inak sú dohady o zdravotnom stave otca irelevantné aj vzhľadom na posudzovanie súvzťažnosti jeho zdravotného stavu a pracovnej spôsobilosti. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, otec o ne v reálnom živote nemal záujem. Obe nehnuteľnosti sú zaťažené úvermi, ktoré od obdobia hospitalizácie otca a jeho výkonu trestu odňatia slobody spláca výlučne matka s pomocou svojej rodiny a od r. 2019 výlučne ona. Do roku 2016 sa podieľala na polovici splátok. Otec sa na výkone svojho vlastníckeho práva nepodieľal

osobne, okrem pokusov o prenájom domu na Y. ulici v U.. Teraz úmyselne využíva tieto skutočnosti ako procesnú obranu v odvolacom konaní s cieľom zhoršenia postavenia matky a osočovania, za účelom vytvorenia nesprávneho obrazu o prejednávanej veci. Skutočnosť spočívajúca vo výlučnom užívaní nehnuteľnosti, nemožno posudzovať na prospech či neprospech stranám, v súvislosti so stanovením výšky výživného. Vyporiadanie BSM nie je v súčasnosti koherentné s otázkou stanovenia výživného, ide o samostatne posudzovanú vec. Pre výšku stanovenia výživného je teda relevantný súčasný stav BSM. Pokiaľ otec namieta, že matka zamlčala príjem od 4.10.2018 na klinike K., matka uviedla, že s týmto zamestnávateľom má uzavretý právny vzťah, pričom v tom čase jej bol vyplatený iba jeden príjem za mesiac december 2018, nakoľko jej príjem je viazaný na reálne vykonanie úkonov pre túto kliniku. V čase prebiehajúceho konania teda nemala žiadny zisk od tohto zamestnávateľa okrem tohto jediného príjmu. Pokiaľ otec namieta, že súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti v sume 21.080,16 Eur nie je možné označovať ako obrat, poukazuje iba na sémantický význam slova, pričom jeho skutočný význam sa nemení. Obrat predstavuje množstvo finančných prostriedkov prijatých ekonomickým subjektom za určité obdobie. Údaje uvádzané v daňovom priznaní otca predstavujú zárobkovú činnosť jeho spoločnosti, a teda jeho príjmy a jeho majetok. Ako otec nakladá so svojím majetkom je čisto jeho osobná vec, avšak ako rodič má vyživovaciu povinnosť k maloletej. Čo sa týka stanovenia minimálneho príjmu otca, ide o minimálnu mesačnú mzdu, pričom ak otec dosahoval obraty spoločnosti 2.631 Eur mesačne, mohol si stanoviť vyšší príjem. Práve obrat spoločnosti, ktorej je otec jediným konateľom, je reálnym príjmom otca, a to ako s ním naloží, je len na jeho vlastnom uvážení, pričom ak uprednostní investovanie do ďalšieho podnikania pred výživným pre dieťa, nemožno to považovať za záujem dieťaťa. Ide o dobrovoľné vzdanie sa príjmu, ak napriek vyšším obratom si otec stanoví nižšie príjmy, čo v konečnom dôsledku predstavuje úmyselné ochudobnenie maloletej a nemožno vylúčiť jeho úmysel dosiahnutia úpravy nižšej vyživovacej povinnosti. Matka poprela, že by v súčasnosti vlastnila taký objem hnutelného majetku ako uvádza otec. Otec si svoj hnutelný majetok sám prevzal osobne za prítomnosti matkinho právneho zástupcu a svedkov. Cieľom matky je pritom spochybniť odôvodnenie súdu v tom, že pomery otca by boli nižšie ako pomery matky, naopak vychádzajúc z reálneho života poukazuje matka na to, že životná úroveň otca je vyššia ako životná úroveň matky. Otec by sa preto mal podieľať na výžive maloletej vyššou mierou, čomu zodpovedajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súčasne súd pri výške stanovenia výživného nezobral do úvahy výkon osobnej starostlivosti matkou. Matka stále trvá na preukázaní obdobia 2011 až 2017, nakoľko má za to, že s týmto sa súd nesprávne vysporiadal. Nie je totiž zrejme, ako bolo s tak vysokým finančným obnosom naložené, pričom nie je vylúčené, že čiastka z tohto obnosu môže stále tvoriť objem majetku otca. So spôsobom spotrebovania tohto obnosu tak, ako uviedol otec vo svojom vyjadrení, matka nesúhlasí, pričom okrem jeho subjektívneho vyjadrenia ho otec žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukazuje. Práve tieto výpisy z účtu by mohli otcove tvrdenia potvrdiť resp. vyvrátiť. Vo svojom vyjadrení otec neustále poukazuje na míňanie finančných prostriedkov matkou na vymyslené nákupy a reštaurácie, pričom opomína skutočnosť, že v tom období užíval drogy, vycestoval minimálne 3-krát do Amsterdamu a míňal veľké obnosy peňazí na ubytovanie v rôznych hoteloch na Slovensku i v zahraničí. Od novembra 2018 neprispieval výživným na maloletú, ktoré výživné vo výške 30% zo sumy životného minima začal platiť až po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Neprejavil nikdy záujem omeškané výživné zaplatiť. Finančné prostriedky vedené na účte predstavujú iba menšiu časť tržieb z podnikania. Ostatné tržby boli odovzdávané v hotovosti. K uvedenému účtu matka nikdy nemala dispozičné právo a nebolo jej známe, že až taký vysoký finančný obnos sa na tomto účte nachádza. Otec neprejavil skutočný záujem o styk s maloletou. Matka naďalej trvá na zrušení rozhodnutia súdu, resp. na zvýšení výživného v zmysle zárobkových možností otca a jeho majetkových pomerov na sumu 300,- Eur mesačne. Matka ďalej predložila doklady o platení výživného otcom od 7.11.2017 do augusta 2019.

13. Ďalšie vyjadrenia účastníci konania v odvolacom konaní nepodali. Procesný opatrovník k vyjadreniu matky reagoval podaním, v ktorom uviedol iba toľko, že sa pridriava svojho písomného vyjadrenia.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. účinného od 1.7.2016 Civilného mimosporového poriadku - ďalej len CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade ani nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a naplnené skutkové okolnosti pre zvýšenie výživného otca pre maloletú G. v rozsahu, ako k nemu došlo preskúmaným rozsudkom súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

18. V zmysle § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného na maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

19. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

20. V zmysle citovaných ustanovení zákona je pri rozhodovaní o zmene výživného nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

21. Konkrétna výška výživného je teda ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného - tu dieťaťa, je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného, ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného - tu oboch rodičov, je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť.

Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

22. Ako už bolo uvedené vyššie, prvoinštančný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistení, že v danom prípade došlo k zmene pomerov, tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane oboch rodičov, odôvodňujúcich zvýšenie výživného pre maloletú, nakoľko od poslednej úpravy výživného maloletá nastúpila základnú školu, s čím súvisel nárast výdavkov na jej povinnú školskú dochádzku, ako aj na jej vzdelávacie a záujmové aktivity. Ďalej súd vychádzal zo zistenia, že vzrástli aj príjmy oboch výživou povinných rodičov, keď priemerný čistý mesačný príjem matky v čase poslednej úpravy výživného bol 300,- Eur, aktuálne je 1.233,- Eur; otec v čase poslednej úpravy výživného bol vo výkone trestu odňatia slobody, aktuálne je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti K. Z. G., s. r. o., ktorej je zároveň zamestnancom s priemerným čistým mesačným príjmom do 500,- Eur mesačne. Na strane otca súd tiež zohľadnil, že okrem maloletej má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, na od maloletej o sedem rokov starších synov z predchádzajúceho manželstva na každého po 99,58 Eur mesačne. Súd tiež správne skúmal aj ostatné majetkové pomery na strane oboch rodičov, pričom nezistil, že by z niektorých z nich mal nejaký majetok vyššej hodnoty vo výlučnom vlastníctve, nakoľko všetok ich majetok predstavuje masu BSM, o vyporiadaní ktorej prebieha aktuálne konanie pod sp. zn. 20C/16/2018. Súd tiež v danom prípade správne aplikoval ust. § 75 ods. 1 Zákona rodine ukladajúce súdu prihliadnuť na skutočnosť, že sa osoba výživou povinná vzdá bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu, keď mal za to, že matka neumožnením prenájmu nehnuteľnosti na Y. ulici, sa bezdôvodne vzdáva možného príjmu z prenájmu tejto nehnuteľnosti. Správne tiež poukázal na to, že v konaní o zvýšenie výživného, je podstatná len zmena pomerov na strane oprávnených a povinných osôb, ktorá nastala od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, preto nie je relevantné skúmať majetkovú situáciu otca v čase predchádzajúcom poslednému rozhodnutiu o výživnom, navyše keď v tom čase boli rodičia ešte manželmi a teda ich majetok tvoril BSM, o vyporiadaní ktorého prebieha momentálne samostatné konanie, preto aj otázka nakladania s peňažnými prostriedkami na účte otca v rokoch pred rozvodom manželstva, by mala byť riešená v civilnom sporovom konaní o vyporiadanie BSM a nie v konaní o zmenu výživného pre maloleté dieťa, v ktorom sa skúma zmena pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, ktorým bolo práve rozhodnutie o rozvode manželstva rodičov.

23. Matka v podanom odvolaní namietala, že výška určeného výživného nezodpovedá životnej úrovni otca. Súd podľa nej nedostatočne zisťoval majetkové pomery na strane otca, keď neskúmal výpis z účtu otca v G. G., a.s. za obdobie od 6.8.2011 do 19.2.2018, pričom bolo zistené, že za uvedené obdobie bol celkový vklad na tento účet v sume 430.021,- Eur a celkový výber v sume 430.369,59 Eur, keď otec nijako nepreukázal, ako bola táto suma spotrebovaná a či otec týmito prostriedkami aktuálne nedisponuje. Taktiež súd nezisťoval, či otec aktuálne (v čase podania návrhu) disponuje nejakým účtom a aký je jeho stav. Mala za to, že vzhľadom na to, že všetok ich majetok patril do BSM, ktoré ešte nie je vyporiadané, sú ich majetkové pomery rovnaké. Dôvodila, že otec si v podstate ako jediný konateľ a spoločník sám stanovil mzdu vo svojej obchodnej spoločnosti na minimálnu mzdu, má pritom právomoc stanoviť si aj vyššiu mzdu, a teda sa dobrovoľne vzdáva majetkového prospechu, pričom mesačné obraty spoločnosti sú vysoké a tento mesačný obrat predstavuje v podstate jeho zisk. Ďalej namietala, že súd nesprávne ustálil jej príjem na sumu 1.233,- Eur v čistom mesačne, nakoľko podstatná je len jej obligatórna časť mzdy vo výške 350,73 Eur mesačne, ostatné odmeny a príplatky sú kolísavé a nemožno ich považovať za jej pravidelný príjem.

24. Otec sa bránil tým, že z daňového priznania jeho spoločnosti za rok 2018 je zrejmé, že spoločnosť mala síce výnosy vo výške 21.080,16 Eur, ale zároveň mala aj náklady vo výške 22.550,10 Eur, teda výsledkom jej hospodárenia je strata - 1.469,94 Eur. Otec si stanovil minimálnu mzdu v súlade s príslušným nariadením vlády v sume 480,- Eur mesačne a od 1.1.2019 v sume 520,- Eur mesačne.

Poukazoval na to, že všetky hnuiteľné aj nehnuteľné veci patriace do BSM aktuálne užíva len matka. Peňažné prostriedky na jeho účte v G. G. boli spotrebované počas spolužitia rodičov na ich vysoký životný štýl. Otec má aktuálne vážne zhoršený zdravotný stav, od 3/2019 je práceneschopný s diagnózou zlyhávanie obličiek a jeho jediný príjem je od Sociálnej poisťovne v sume 8,82 Eur na deň, preto nie je schopný platiť určené výživné a od 1.6.2019 ho navrhuje znovu určiť vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa s tým, že matka počas konania zatajila, že pracovala aj na K. Y. H., X. C. a X. J..

25. Matka ochorenie otca zľahčuje, považuje ho za nepreukázané. Uvádza, že je od 10/2018 zamestnaná na klinike K., avšak vyplatenej jej bol iba jeden príjem za mesiac december 2018 (neuvádza a nedokladuje aký). Trvá na tom, že výnos obchodnej spoločnosti otca vo výške 21.080,16 Eur predstavuje obrat, ktorý je reálnym príjmom otca, preto ak si aj napriek tomu stanovuje minimálnu mzdu, úmyselne ochudobňuje maloletú. Tvrdí, že životná úroveň otca je vyššia ako životná úroveň matky, požaduje výživné na maloletú vo výške 300,- Eur mesačne.

26. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu, ako aj argumentov účastníkov konania predostretých v odvolacom konaní, dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd síce zistené pomery rodičov a maloletej vyhodnocoval správne, avšak v dôsledku nedostatočného právneho posúdenia veci nevykonal svoje dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností preukazujúcich skutočné hmotnoprávne pomery účastníkov konania. Základným princípom civilného sporového konania je tzv. vyšetrovací princíp (čl. 6, § 35, § 36 CMP), ktorý znamená, že hoci účastníci aj v mimosporovom konaní majú povinnosť úplného a pravdivého opísania skutočností právne relevantných pre vydanie meritorneho rozhodnutia, avšak v prípade, že neunesú procesné bremená vyplývajúce im z konaní, v zmysle vyšetrovacieho princípu, preberá za nich procesnú aktivitu súd a je povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí a sú potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Súd je teda v konaní o zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, povinný z úradnej povinnosti objasniť skutočný stav veci, pričom na splnenie tejto povinnosti potrebuje zhromaždiť potrebné dôkazy. Medzi nimi majú rozhodujúci význam listinné dôkazy preukazujúce zárobkové možnosti a schopnosti a majetkové pomery osôb výživou povinných (tu oboch rodičov).

27. V predmetnej právnej veci súd vychádzal predovšetkým z vyjadrení účastníkov konania a nimi predložených listinných dokladov. Napriek tomu, že disponoval lustráciami zo Sociálnej poisťovne (č. l. 79 - 83), z ktorých vyplýva, že matka mala okrem spoločnosti K., s. r. o. príjem aj od iných zamestnávateľov, príjem matky u týchto ďalších zamestnávateľov nepreveroval. Matka tiež až v odvolacom konaní priznala, že pracuje na dohodu od 4.10.2018 na klinike K. v H., svoj príjem z práce u tohto zamestnávateľa však dosiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala. Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že neobstojí tvrdenie matky, že sa má zohľadňovať iba jej pravidelný mesačný príjem vo výške 350,73 Eur, nakoľko ostatné zložky jej mzdy sú kolísavé a fakultatívne, nakoľko súd skúma skutočné príjmové pomery rodičov, ako aj ich potencionálne možnosti a schopnosti, teda zo zatiaľ zisteného vyplýva, že matka poberá pravidelný príjem zo spoločnosti K., s. r. o., ku ktorému má príplatky a náhrady, teda je nevyhnutné zohľadniť aj tieto. Ak by súd vychádzal len z toho, že jej príjem, ako lekárky je 350,73 Eur, tak na tak nízku mzdu vzhľadom na jej kvalifikáciu by nebolo možné prihliadať a súd by musel zohľadniť priemerný príjem dosahujúci lekármi jej kvalifikácie v rozhodnom období. V prípade matky, je však možné zistiť jej skutočné zárobkové pomery, preto je potrebné vychádzať z nich. Ďalej na strane otca, súd vychádzal len z jeho tvrdenia, že nemá žiadny osobný účet, len firemný, preto okrem účtu, na ktorý poukázala matka, súd nepreveroval, či otec nemá osobný účet v nejakom peňažnom ústave a aký je zostatok na ňom. Matka pritom v konaní spochybňovala životnú úroveň preukazovanú otcom, namietala, že tento zrejme disponuje značnými peňažnými prostriedkami. Preto má odvolací súd za to, že bolo dôvodné preveriť, či na danom účte v G. G., a.s. v období po rozvode manželstva (nakoľko peňažné prostriedky na tomto účte počas trvania manželstva a ku dňu jeho zániku pravdepodobne, ak účastníci nemali zrušené BSM, prípadne nešlo o prostriedky vo výlučnom vlastníctve iba otca, patrili do BSM; to však bude predmetom skúmania v inom konaní o vyporiadanie BSM bývalých manželov), t. j. od 7.11.2017 do zrušenia tohto účtu do 19.2.2018 neboli peňažné prostriedky väčšej hodnoty, ktoré by mali byť zohľadnené pre účely určenia výživného na maloletú a ako prípadne bolo s týmito peňažnými prostriedkami naložené. Do spisu doložené výpisy z tohto účtu pritom nie sú úplné, buď obsahujú len prvú a poslednú stranu tohto výpisu, alebo len prehľad inkasa z tohto účtu. Tiež pokiaľ matka namietala, že otec môže disponovať nejakým iným peňažným účtom, ktorý jej nie je známy, bolo úlohou súdu prvej inštancie túto skutočnosť preveriť. Je potrebné tiež uviesť, že matka nesprávne uvádza, že tzv. „obrat“

ňou myslené výnosy spoločnosti K. Z. G., s. r. o., predstavuje čistý zisk otca, ktorý sa má zohľadniť ako jeho príjem. Z predloženého daňového priznania danej spoločnosti za rok 2018 vyplýva, že spoločnosť mala nielen výnosy, ale aj náklady, ktoré boli vyššie a výsledkom jej hospodárenia je strata - 1.469,94 Eur. Spoločnosť teda v uplynulom roku nevykázala zisk, ktorý by bolo možné použiť na vyplatenie spoločníkov. V prípade, že by si otec stanovil vyššiu ako minimálnu mzdu, strata spoločnosti by bola ešte vyššia. Matka tiež v podstate poberá od svojho zamestnávateľa minimálnu mzdu, ku ktorej má príplatky a náhrady. Pokiaľ matka spochybňuje náklady danej spoločnosti, bolo potom povinnosťou súdu, minimálne výsluchom otca zisťovať, čo predstavovali náklady danej spoločnosti vo výške až 22.363,- Eur, pretože v tomto smere možno prisvedčiť matke, že pokiaľ by otec zámerne zvyšoval náklady spoločnosti, aby táto vykazovala stratu, nebolo by možné na takúto jeho neefektívnu podnikateľskú činnosť prihliadať. Z daňového priznania tiež vyplýva, že z celkových nákladov predstavujú náklady na obstaranie predaného tovaru iba 2.363,- Eur, avšak náklady na služby sú až 12.182,- Eur. Je preto otázne, či je takáto stratová podnikateľská činnosť otca relevantná pre posúdenie jeho zárobkových možností a schopností. Z týchto hľadísk teda súd prvej inštancie príjmové a majetkové pomery oboch rodičov dostatočne nezistil. Ako však bolo uvedené vyššie, súd je povinný v mimosporovom konaní zisťovať pomery účastníkov tak, aby sa zistený stav čo najviac približoval skutočným hmotnoprávnym pomerom účastníkov konania. Napokon v danom prípade vyvstali aj nové okolnosti, kedy otec tvrdí, že od 3/2019 práceneschopný so závažným ochorením - zlyhávanie obličiek, čo mu neumožňuje vykonávať jeho podnikateľskú činnosť, preto žiada, aby od 6/2019 bolo výživné stanovené opäť na sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Toto tvrdenie otca nebolo dosiaľ žiadnym spôsobom preukázané, preto bude potrebné uvedené v ďalšom konaní dôsledne preskúmať.

28. Pretože v zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutočností významných pre rozhodnutie vo veci samej, ktoré dokazovane vzhľadom na jeho rozsah nie je hospodárne dopĺňať v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na uvedenú argumentáciu s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Povinnosťou prvoinštančného súdu, viazaného vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v ďalšom konaní zabezpečiť si dôkazy (§ 35 a § 36 CMP) potrebné pre posúdenie majetkových a príjmových možností a schopností otca, ako aj matky, vykonané dôkazy opätovne riadne vyhodnotiť, následne s použitím príslušných hmotnoprávných ustanovení vo veci výživného pre maloletú G. opätovne rozhodnúť, tiež o zameškanom výživnom za čas od podania návrhu, v rámci ktorého rozhodnutia sa súd náležite vyporiada aj s výškou prípadných splátok zročného výživného; pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov konania, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP a § 58 CMP).

30. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a

ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).

Podľa štvrtej časti CMP (§ 370 až 391) sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP). Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhl. MS SR č. 207/2016 Z.z.